



deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
15	Speeltechniek	Improvisatie over arpeggio's

“**Deep Dive**” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de **GuitarJan.com** nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “**Deep Dive**” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “**Deep Dive**” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website **GuitarJan.com** je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Improvisatie over arpeggio's

In deze “**Deep Dive**” editie gaan we bestuderen op welke manier je, met behulp van arpeggio's, je solo improvisaties naar een hoger plan kunt tillen. De drie voorbeelden die we hier gebruiken maken het je mogelijk arpeggiospel direct in je solo's te verwerken, en geven je tegelijkertijd een goed inzicht hoe je dit soort solo's in elk muziekgenre dat je wilt spelen, kunt verwerken. We hebben het al vaker gezegd: het is goed om muziektheorie te kennen, een goed muzikaal gehoor te ontwikkelen, en heel veel spiergeheugen in je handen op te bouwen door heel vaak veel verschillende oefeningen te spelen. Met alleen het naspelen van noten kom je er niet. Zelfevaluatie is ook belangrijk, dus zorg dat je *gear* in huis hebt om je eigen spel op te nemen en kritisch terug te luisteren. Daardoor til je je solo's naar een hoger niveau, in plaats van C.A.G.E.D. *shapes* spelen, toonladderruns maken, en technische hoogstandjes naspelen.

Als je vanuit de muziektheorie weet hoe je pentatonische toonladders met allerlei mogelijke andere toonladders kunt combineren, als je weet wat modaal solospel is, hoe triades en andere akkoordvormen tot stand komen, wat *double stops* en *single-note-themes* zijn, dan en je al een heel eind onderweg om een topsolist te worden.

Wat vaak goed helpt is solo's van andere gitaristen uitschrijven, of bewerken in een programma als bijvoorbeeld Guitar Pro. Je zult dan zien dat een pakkende solo bestaat uit de hiervoor genoemde elementen, vaak gecombineerd met *slides*, *hammer-ons*, *pull-offs*, *harmonics*, etc. Vanuit de muziektheorie is een arpeggio het spelen van individuele noten van een akkoord. Een arpeggio gebruikt de enkele noten van een akkoord als een melodisch bestanddeel, en is bijzonder geschikt om een akkoordprogressie, of uitgebreide akkoorden als een undecime akkoord (13), of een verminderd akkoord, te benadrukken in je spel. De grote uitdaging is om arpeggio's in je solo's in te bouwen, omdat je tijdens het spelen van een solo vooral aan het nadenken bent over de toonsoort waarin je speelt, welke *shapes* daarbij passen, en hoe de *shapes* over de hele gitaarhals je solo ondersteunen. Wellicht dat één van de volgende voorbeelden een mooi handvat vormt om arpeggio's in je solo's te gebruiken.

In voorbeeld 1 zie je de meest eenvoudige manier waarop je arpeggio's in je solo kunt verwerken, en dat is namelijk door je solo met een arpeggio te laten beginnen. Begin je solo met een introductie van een arpeggio over het eerste akkoord waarmee de akkoordprogressie begint. Een voorbeeld. Stel dat je soleert

1

Am Em C G

mf

T 8-12 15 13 12 13 12 12

A 9 9 10 15 15 13 15 13 12

B 12 10 10 14

over een Am - Em- C- G progressie speel dan een arpeggio-frase waarin het A mineur akkoord wordt benadrukt, waarin alleen die noten die tot een A mineur akkoord behoren, worden gebruikt. Beëindig je solo dan met een toonladder -frase, en je hebt daardoor een solo gebouwd die twee verschillende solo concepten bevat, en daardoor de luisteraar geïnteresseerd houdt. Dit is een eenvoudige manier om wat meer out-of-the-box solo's te spelen. Voorbeeld 1 is een typisch voorbeeld van deze solo benadering. Probeer hetzelfde stramien uit met andere akkoorden, of met solo's die je zelf al hebt geschreven. Neem je solo op, en luister er kritisch naar. Hoe vaker dat je dit doet, hoe gemakkelijker het wordt arpeggio's in je solospel in te bouwen.

2

Am Em C G

mf

T 12 13 13 12 12 12 12 13 13 13 13 15 15 15

A 14 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 15 15 15

B 12 14 12 12 12 12 12 12 12 12 12 16 15 15

Een mooi, en bijzonder muzikaal gebruik van arpeggio's ontstaat als je in een akkoordprogressie inversies (omkeringen) van verschillende arpeggio's speelt. Een inversie of omkering betekent simpelweg, dat je de noten van een akkoord in een andere volgorde speelt. Normaliter speel je de grondtoon (*root note*), de terts (3rd), de kwint (5th) en de septiem (7th), en bij een inversie begin je op een andere noot dan de grondtoon. Begin je op de terts van een akkoord, dan noemen we dat in de muziektheorie de eerste inversie. Begin je op de kwint, dan noemen we dat de tweede inversie. Voorbeeld 2 gebruikt verschillende inversies die prachtig in een akkoordprogressie zullen klinken.

3

Am Em C G

mf

T 8-12,15 12 12 15,19 15 12 15,19 15 15 19,22 19

A 10 13 12 12 17 16 13 15,19 15 17 15 20

B 9 14 12 12 16 12 17 16 17 16 20

Voorbeeld 3 borduurt voort op hetgeen we bij voorbeeld 2 hebben besproken. Als je dit voorbeeld in een

hoog tempo speelt, dan klinkt het als de *sweep picking* arpeggio's die veel luisteraars associëren met arpeggio solospel. Als je arpeggio's niet overmatig veel gebruikt, is het een mooi, spanningsvol element in je solospel.